

לסיכום הטיול בדרום הודו

ערב טוב בנות אנד בנים,

במיתולוגיה ההינדית בסופר על מקרה שבו

בטיסה מדלהי לבנגלור, שד גדול חטף מדריך טיולים ישראלי מוכר בשם עופר. תפקידו היה ללוות קבוצה של מאמינים עולי רגל ישראלים להודו, לסיור במשולש מדינות הדרום. דבר החטיפה נודע לגנשה בעל ראש הפיל, בנו של שיווה אשר היה מופקד על בטחונה של הקבוצה. גנשה ביקש מוישנה להציל את עופר ידידו מהשד הנורא. הידיעה על החטיפה הכעיסה את וישנה והוא שלח את האלה דורגה רכובה על נמר, כדי שתילחם בשד הגדול ותחלץ את עופר. בינתיים, בכדי שהמאמינים יוכלו להגיע בבטחה למקדשים ולסיור המתוכנן בדרום הודו, וישנה החליט להתחפש בעצמו למדריך טיולים ולמלא את מקומו של עופר. וכך רכוב על גבו של ננדי השור הגיע לבנגלור כשהוא מחופש לעופר המדריך המוכר.

עם נחיתת המטוס, התיצב וישנה בדמותו של עופר והחל ללוות את הקבוצה בהמשך הטיול. המאמינים בכלל לא הרגישו בהחלפה מפני שששה הנחש השומר על וישנה, שמר עליהם מפני שדים קטנים שניסו ללחוש על אוזנם, כי רצו להדאיג אותם ולגלות שהמדריך אינו עופר המוכר להם, אלא וישנה האל בכבודו ובעצמו.

הטיול התנהל על פי התכנית, ובמהלכו המטיילים המאמינים נחשפו למראות מהממים. אחד מהמראות היה ארמון המהראג'יה אמבוולאס פאלמס שהדהים אותם ממש. הם צילמו אותו ואת חמוקיו מכל זווית אפשרית. אחר כך בארמון הקיץ של טיפו סולטן, וישנה סיפר להם על האיש שנלחם נגד הבריטים שניסו להשתלט על מדינתם.

הם ביקרו במקדשים רבים והתפעלו במיוחד מהמקדש הגדול והמפואר. אך לצערם, נאלצו לשטוף את תפארת הקדושה בעיניהם בלבד. הם צילמו בכאילו בתנועת יד רפלקסיבית נטולת הסמרטפון הנצחי.

בזמן נסיעות ארוכות באוטובוס הם שמעו אגדות הינדיות, והאזינו להרצאות מאלפות מפי עופר (או וישנה מחליפו).

הם ספגו מידע רב כל כך, עד כי ספק אם את כולו המוח שלהם הצליח לעבד ולאחסן.

אחד המטיילים העלה את זכרונותיו מהטיול על הכתב, תוך שהוא נועץ באשה שהאלים שלחו לו כדי שתשלים אותו.

כדאי שתזכרו שהאלים נתנו לה את השם אביבה.

וכך הוא כתב, במקור בגוף ראשון:

יצאנו קבוצת חברים להודו, לטיול של תרבות טבע וחברה. במהלך הטיול נצרבה בתודעתי ההגדרה שהדהדה באוטובוס מספר פעמים, שבכל אדם פועלים ארבעה "עולמות" פנימיים. וכך אני פוגש את עצמי בטיול מתייחס לארבעת העולמות הפנימיים שבי.

העולם הפיזי הגשמי שבי, התרשם מהצבעים, הריחות והטעמים העזים שהודו מתאפיינת בהם. למשל, בשוק הפרחים ראיתי שפע של צבעים. שלל פרחים ססגוניים המשמשים כמנחה לאלים. בתוך הצפיפות וההמולה שאפתי את הריחות העזים המשכרים שממלאים את חלל האוויר. את המאכלים עם טיבול חריף שבגזרת האוכל ההודי שבמסעדות טעמתי ואהבתי.

התרשמתי שעל אף שהכל פה נראה עוצמתי מאוד, האנשים מנהלים את החיים כאילו ללא מתח ונדמה שהעולם הרב גוני שלהם, שלו. ראיתי אוטובוסים מתהפכים, אופנועים טסים, כבישים צרים מאוד אך נהגים ההודים מצליחים לעבור בהם והכל איך שהו מסתדר. זה גרם לי גם להיות נינוח.

העולם הרגשי שבי נחשף לקיומו של משהו שונה שהתגלה לי בטיול בהודו. עולם מרתק בן אלפי שנים, אשר בו אנשים חיים במסגרות משפחתיות אך גם נחלקים לקסטות אשר חורצות את גורלם ואת מקומם בחברה. על פי הרב קוק, לא חשוב מאיפה האדם מגיע, מה שקובע הינו, מי הוא ומה היכולות שלו. בהודו התרשמתי, אדם חי את חייו לפי ציווי או ייעוד שמנהגים עתיקים גזרו עליו. למשל נזיר שעובר מסע רוחני ועושה מדיטציה, עומד ללא נוע עירום כביום היוולדו, בסוכת ההתבודדות. הבנות בקבוצתנו צחקו והצלמים התמקמו לצלם ולתעד את מבושי הנזיר. ממש באותו הזמן עמדו להן שלוש נזירות מבוישות. הן דווקא היו לבושות. התרשמתי לכאורה, שהנשים בקבוצה, היו מעדיפות להצטלם עם הנזיר העירום, אך הן הסתפקו בסלפי עם הנזירות.

בעולם הרוחני שבי, אני חש שהלב שלי נפתח כאן בהודו למשהו גדול ממני. כיום, אני מוכן יותר להאמין גם כשאינן הוכחות לדבר. אם תשאלו מה השפיע עלי וגרם לכך? הרי זו האמונה של אנשים בהודו בקיומם של עולמות שמעבר, האמונה שקיים כוח על שיכול להביא להם מזור למכאובים ולתת להם כיוון לחיים. ראיתי זאת במקדשים ובטקסים, אבל גם במבט בעיניים של אנשים ברחוב. כשהם נוגעים באבן קדושה, או לוחשים תפילה חרישית, זה כאילו שהם משוחחים עם מישהו שאיננו נראה אך עבורם הוא כנראה ממשי מאוד.

בעולם השכלי תודעתי שלי, לא נראה לי שסיוור של שבועיים בהודו, יביא שינוי כל שהו במנטליות שלי. יחד עם זאת, נראה לי שאני וכל חברי המטיילים, נאלץ מהר מאוד להתעורר מהחלום ההודי וההינדי ולחזור למציאות הישראלית.

עד כאן רשמיו של המטייל.

בהמשך לאותה אגדה מהמיתולוגיה ההינדית שהזכרתי, מסופר שהאלה דרוגה ניצחה את השד הגדול והצילה את המדריך הנודע מציפורני השד. ננדי השור שבדרך כלל הוא כלי הרכב של שיווה, הסיע את עופר שחזר להדריך את קבוצת המטיילים ווישנה חזר לעיסוקיו.

והינה עופר אתה פה בגודל טבעי. אתה האיש שהביא להצלחת הטיול, הרבה מעבר למצופה. העשרת אותנו בהסברך המדויקים אודות המקומות שבהם בקרנו. הדהמת אותנו בידענות שלך וריתקת אותנו בהרצאות המדעיות על המוח, הלב, הנשמה ונפש האדם. סיקרנת את המוח שלנו וקירבת את הלב שלנו למיתולוגיה ההודית. ריגש אותנו ששיתפת בהתמודדות והתגברות אישית שלך עם משברים.

על כל זאת ועוד הרבה יותר, תודתנו העמוקה נתונה לך.

היה אתנו עוד איש יקר שראוי לתודה גדולה, סאלי מדריך הטיולים המסור, שהרשים אותנו בהסבריו וגם הפליא לזמר בקולו הרך והערב את שירת הבוקר המרגיעה. הכרנו אותך סאלי כאדם בעל אישיות מקסימה, נעים הליכות מסביר פנים ורגיש לאנשים. כולנו בקבוצה מעריכים אותך ומחבבים אותך מאוד. אנו מודים לך מקרב לב על כל מה שעשית למעננו.

עכשיו שפגשנו את אמא שלך המקסימה, אנחנו רואים שהתפוח לא נפל רחוק מהעץ.

לא אוכל לסיים את דברי בלי לאמר תודה מיוחדת לך מרטין. מעבר לחיבה שכולנו חשים כלפיך, אנחנו יודעים שבטיולים יש על מי לסמוך. ארגנת וחברת את כל רכיבי הטיול באופן מושלם.

עליך נאמר שאם לא היית, צריך היה להמציא אותך. תודה לך מרטין.

ולכם חברי המטיילים אומר, היה טוב וטוב שהיה. הנעמתם לי ולאשה שמשלימה אותי את הימים הארוכים של הטיול. בחברות החמה שלכם, בנינוחות המרגיעה שהשרתם עלינו ובחדוות הטיולים שהבאתם אתכם. נשמח שניפגש בטיולים הבאים.

גם אני למדתי משהו מעופר. אני הולך לגרד אגוז מוסקט ומוסיף את זה לחליטת תה, כדי שיייע לי בשינה טובה בטיסה.

שמעון אלעזרי - דרום הודו המדינות: קרנטיקה, טאמיל נדו, קארלה. פברואר 2026.